

از زیابی دیداری تخمین حجم خون‌ریزی بعد از زایمان و چگونگی درمان

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۱۰/۱۷ تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۰۲/۰۲

حکیمہ

زمینه و هدف: خونریزی بعد از زایمان از مهم‌ترین علل مرگ و میر مادری می‌باشد که با تخمین درست حجم خونریزی و قابل درمان مناسب است. هدف از این مطالعه تعیین صحت تخمین حجم خونریزی با ارزیابی دیداری بود.

روش بررسی: این مطالعه توصیفی - مقطوعی با شرکت ۱۹۹ نفر از کادر آموزشی درمانی در بخش زنان سه بیمارستان آموزشی مشهد در سال ۱۳۸۹ انجام شد. ابتدا خصوصیات شغلی، تحصیلی و سابقه کار شرکت کنندگان ثبت شد. سپس با استفاده از کیسه‌های خون تاریخ گذشته صحته‌هایی، مشابه خون‌ریزی بعد از زایمان در شش حجم (۵۰۰، ۱۰۰۰، ۱۵۰۰، ۲۰۰۰، ۲۵۰۰، ۳۰۰۰ میلی‌متر) بازسازی شد. شرکت کنندگان با مشاهده هر صحته خون‌ریزی حجم آن را تخمین و درمان لازم را در فرم ثبت می‌کردند. ارتباط بین حجم واقعی خون‌ریزی و میزان تخمین حجم خون‌ریزی و درمان انتخابی شرکت کنندگان و همچنین شغل و مدت سابقه کار آنان تجزیه تحلیل آماری شد.

یافته‌ها: ارزیابی دیداری صحیح در حجم‌های مختلف بین ۱۴/۳٪ تا ۵۲٪ بود. بین شغل شرکتکنندگان در مطالعه و درمان‌های صحیح انتخابی با آزمون Fisher's exact test و بین تخمین صحیح حجم خون‌ریزی و سابقه کار با آزمون Student's t-test ارتباط معنی‌داری وجود نداشت ($P > 0.05$). بین انتخاب درمان صحیح و سابقه کار نیز ارتباط معنی‌داری نبود ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: ارزیابی دیداری خون‌ریزی در اکثر شرکت‌کنندگان در مطالعه دقیق نبود. جهت پیشگیری از مرگ و میر مادران آموخت جهت کسب مهارت تخمین حجم خون‌ریزی ضروری به نظر می‌رسد.

کلمات کلیدی: تخمین چشمی، از دست دادن خون، درمان خونریزی.

حدود به کشورهای در حال توسعه نیست.^۵ به طوری که یک بررسی در ۱۱ ناحیه در اروپا بروز خونریزی شدید غیر کشنده بعد از زایمان را $0/9$ درصد نشان داده است.⁶ متوسط خونریزی در یک زایمان سازارین 40 ± 1290 میلی لیتر و در زایمان طبیعی 401 میلی لیتر است⁷ و خونریزی بیشتر از 1000 میلی لیتر بعد از زایمان شدید محسوب می شود. خونریزی بعد از زایمان، عوارض بلندمدت دیگری نظیر آنمی، سندرم شیهان و یا حتی مرگ برای بیمار نیز به همراه دارد.⁸⁻⁹ که آنمی خود احتمال بروز افسوس دگر بعد از زایمان را

مرگ و میر مادران به علت خونریزی بعد از زایمان Post Partum Hemorrhage (PPH) همچنان به عنوان یکی از مهم‌ترین علل مرگ و میر مادران در سراسر جهان است^۱ به طوری که خونریزی کشنده بعد از زایمان تقریباً یک در هر ۱۰۰۰ زایمان طبیعی رخ داده^۲ و ۰/۲۵٪ علل مرگ مادران را تشکیل می‌دهد، این نسبت از کمتر از ۰/۶٪ تا حدود ۰/۷٪ در کشورهای مختلف متفاوت است^۳ و تنها

مقدمة

Tehran Univ Med J (TUMJ) 2012 July; 70(4):257-63

<http://tumi.tums.ac.ir>

مختلف تخمین خونریزی، تخمین چشمی خونریزی روشی ساده، سریع و غیرتهاجمی است در حالی که سایر روش‌های تخمین، پیچیده، گران و یا وقت‌گیر هستند.^{۱۲} تخمین چشمی نیز دارای معایبی می‌باشد، در مطالعه‌های عنوان شده است که تخمین حجم خون از دست رفته در بالین بیمار معمولاً دقیق نیست به طوری که تخمین چشمی از ۳۰ تا ۵۰ درصد حجم واقعی از دست رفته متغیر است.^{۱۸-۲۱} این نکته حائز اهمیت است که هرچه حجم خون از دست داده شده بیشتر باشد اختلاف تخمین نیز بیشتر است.^{۲۱ و ۲۲} تخمین نادرست خونریزی بعد از زایمان منجر به تأخیر و یا تشخیص نادرست علت خونریزی شده و پیامدهای ناگوار فردی و خانوادگی بسیاری را به بار خواهد آورد. با توجه به اهمیت این موضوع پرداختن به برنامه‌های آموزشی مناسب به پرسنل درمانی بخش‌های پر خطر از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. با توجه به اهمیت موضوع و فقدان چنین مطالعه‌ای در ایران بر آن شدیدم تا در یک مطالعه به بررسی میزان خطای تخمین چشمی خونریزی در بخش‌های زنان سه بیمارستان دانشگاهی مشهد بپردازیم.

روش بررسی

این مطالعه مقطعی توصیفی در سال ۱۳۸۹ در سه بیمارستان دانشگاهی دانشگاه علوم پزشکی مشهد انجام شد. افراد مورد پژوهش شامل ۱۹۹ نفر از کلیه پرسنل درمانی شامل ۹۶ ماما، ۵۳ رزیدنت زنان، ۱۰ پرستار، چهار متخصص زنان، شش اترن، ۱۳ دانشجوی مامایی و ۹ دانشجوی پرستاری و یک متخصص بیهوشی که در زمان مطالعه در بخش‌های ذکر شده اشتغال داشتند و پس از توضیحات پژوهش‌گر در خصوص مطالعه و اهداف آن با رضایت شفاهی وارد مطالعه شدند. اطلاعات کلیه افراد در خصوص شغل، تحصیلات و سابقه کار در یک فرم ثبت شد و سپس این افراد به طور تصادفی منظم و بر اساس نوع شغل و سابقه کار و میزان تحصیلات و مقطع تحصیلی در پنج گروه تقسیم شدند، به هر فرد بر اساس شغل و گروه مورد بررسی یک کد داده شد. این طرح در اتاق‌های مختلف بخش زایمان بیمارستان با چینش زایمان طبیعی انجام شد. کلیه افراد جهت حضور در زمان مطالعه در یک روز دعوت شدند. برای بازسازی صحنه‌های خونریزی بعد از زایمان از خون‌های تاریخ گذشته بانک

افزایش می‌دهد.^{۱۰} در بیماران جراحی نیز دادن حجم خون ناکافی با افزایش عوارض و تأخیر در بهبود همراه است بسیاری از مرگ و میرهای ناشی از خونریزی حین زایمان با تدبیر درمانی مناسب قابل پیشگیری هستند.^{۱۱} در یک مطالعه برای تعیین میزان خونریزی بعد از زایمان، از خون‌های ریخته شده بر روی ملحفه و تخت زایمان و کف زمین استفاده شد که در این مطالعه میزان بروز خونریزی بعد از زایمان ۱۱٪ (بالاتر از ۵۰۰ میلی لیتر) و خونریزی شدید (بیشتر از ۱۰۰۰ میلی لیتر) در دو نفر مشاهده شد.^{۱۲} تغییرات فیزیولوژیک قلبی عروقی در طول بارداری موجب افزایش حجم پلاسمما (حدود ۴۸٪) که شامل افزایش توده گلبول‌های قرمز (حدود ۱۷٪) نیز می‌باشد می‌گردد. افزایش حجم عروقی موثر علاوه بر برقراری خونرسانی زایمان تا حدود یک لیتر می‌شود.^{۱۳} شوک هیپوولمی که در افراد غیر باردار با تغییر علایم حیاتی مشخص می‌شود که از جمله این علایم افزایش تعداد ضربان قلب، افت فشارخون و کاهش ادرار می‌باشد، اما این علایم شاخص‌های ضعیفی برای از دست دادن خونریزی هستند و در زمان بارداری ممکن است کمتر دیده شود، تا زمانی که حجم خون از دست رفته به بیش از ۱۰۰۰ میلی لیتر نرسیده است ممکن است تاکیکاردی رخ ندهد و فشارخون هم در حدود نرمال باشد.^{۱۴} وجود این علایم موجب ماسکه شدن علایم خونریزی در فرد شده و خود سیکل معیوبی از تأخیر در درمان و از دست دادن بیشتر خون را موجب می‌شود که در نهایت ممکن است به شوک هموراژیک و مرگ ناشی از منجر شود. بنابراین تخمین صحیح و به موقع خونریزی بعد از زایمان و مشاوره به موقع از متخصصین و استفاده از مایعات داخل وریدی مناسب و کنترول فشار ورید مرکزی به همراه برطرف کردن عامل زمینه‌ای منجر به کاهش میزان مرگ و میر ناشی از این خونریزی‌ها می‌شود. علاوه بر این برای حفظ وضعیت همودینامیک بیمار علاوه بر نیاز به تامین حجم عروقی مناسب نیاز به تزریق خون نیز می‌باشد^{۱۵} یکی از مشکلات بزرگ در تمام دنیا ارزیابی صحیح از خونریزی بعد از زایمان است.^{۱۶} تخمین میزان خونریزی بعد از زایمان با روش‌های مختلفی نظیر تخمین چشمی، وزن کردن خون که در آن هر یک گرم معادل یک میلی لیتر خون محسوب می‌شود یا فتواسپکترومتری به عنوان بهترین روش و یا اسید هماتین Acid Hematin می‌تواند صورت گیرد.^{۱۷} در مقایسه روش‌های

میانگین سابقه کار افراد در هر گروه اختلاف معنی‌داری را نشان نداد. این تعداد شامل ۹۶ ماما، ۵۳ رزیدنت، ۱۰ پرستار، چهار متخصص زنان، شش انترن، ۱۳ دانشجوی مامایی و ۹ دانشجوی پرستاری و یک متخصص بیهوشی بودند. ماماهای رزیدنت‌ها به ترتیب با فراوانی ۴۹/۲۵٪ و ۲۷/۱۴٪ از نظر شغلی بیشترین فراوانی را داشتند. بررسی سابقه کاری افراد مورد بررسی نشان داد که پرستاران و ماماهای به ترتیب با میانگین ۱۶/۸۷ و ۱۲/۹ سال به ترتیب بیشترین سابقه را داشتند. بررسی وضعیت تخمین چشمی در گروه‌های مورد مطالعه نشان داد که در حجم‌های خون‌ریزی زیر ۲۰۰۰ میلی‌لیتر تخمین بیش از حد بین ۲۶/۷٪ در حجم خون‌ریزی ۱۵۰۰ میلی‌لیتر تا ۳۳/۳٪ در حجم خون‌ریزی ۵۰۰ میلی‌لیتر بود در حالی که در گروه E با حجم خون‌ریزی ۲۵۰۰ میلی‌لیتر تخمین بیش از حد وجود نداشت (نمودار ۱). در گروه A میزان تخمین درست ۵۲/۹٪ و درمان صحیح ۷۸/۸٪ در گروه B میزان تخمین درست ۴۶/۹٪ و درمان درست ۵۴٪ و در گروه C ۳۷/۸٪ تخمین درست و ۵۶/۵٪ درمان درست و در گروه D ۱۴/۳٪ تخمین درست و ۴۰/۵٪ درمان درست و در گروه E ۴۲/۶٪ تخمین درست و تنها ۴/۹٪ درمان درست داشتند (نمودار ۲). میزان تخمین صحیح بر اساس نوع شغل نشان داد که اگرچه ۵۰٪ مخصوصی زنان، ۴۷/۲٪ رزیدنت‌ها، ۴۰/۶٪ از ماماهای، ۳۰٪ پرستاران، ۱۱٪ دانشجویان پرستاری و ۳۰٪ دانشجویان مامایی تخمین درست از میزان خون‌ریزی داشتند اما بین شغل شرکت‌کنندگان در مطالعه و تخمین صحیح ارتباط معنی‌داری مشاهده نشد ($P > 0.05$)。 در این مطالعه هیچ‌یک از انترن‌ها و متخصص بیهوشی تخمین صحیحی

خون که به هر دلیل قرار بوده از گردونه مصرف خارج شوند، استفاده شد و این بازاری صحفه‌های خون‌ریزی با ریختن خون‌های تاریخ گذشته در پنج حجم ۵۰۰-۱۰۰۰-۱۵۰۰-۲۰۰۰-۲۵۰۰ میلی‌لیتر بر روی تخت ژنیکولوژی و اطراف آن انجام شد، نام هر ایستگاه بازاری شده با حجم معین خون‌ریزی با حروف A (۵۰۰ میلی‌لیتر)، B (۱۰۰۰ میلی‌لیتر)، C (۱۵۰۰ میلی‌لیتر)، D (۲۰۰۰ میلی‌لیتر)، E (۲۵۰۰ میلی‌لیتر) نام‌گذاری شد. افراد به صورت تک‌تک وارد اطاق شده و در مدت یک دقیقه بر روی یک فرم میزان تخمین خون از دست رفته را با نام ایستگاه آن و نیز درمان پیشنهادی را یادداشت کرده و بعد از خروج از اتاق به پژوهش‌گر تحويل می‌دادند. جدول ۱ میزان حجم خون ریخته شده و حدود تخمین درست و درمان پیشنهادی صحیح در هر گروه را نشان می‌دهد. کلیه داده‌ها مربوط به فرم‌ها در نرم‌افزار SPSS ویراست ۱۲ وارد شد و آنالیز داده‌ها بر اساس شاخص‌های مرکزی و پراکنده‌گی صورت گرفت. جهت بررسی میانگین میزان تخمین درست از آزمون Student's t-test و برای بررسی ارتباط شغل شرکت‌کنندگان و درمان صحیح از آزمون Fisher's exact test استفاده شد. در این مطالعه حد معنی‌دار بودن آلفا ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

این مطالعه بر روی ۱۹۹ پرسنل درمانی بخش زنان سه بیمارستان دانشگاهی، در پنج گروه انجام شد، ترکیب گروه‌ها از نظر شغلی و

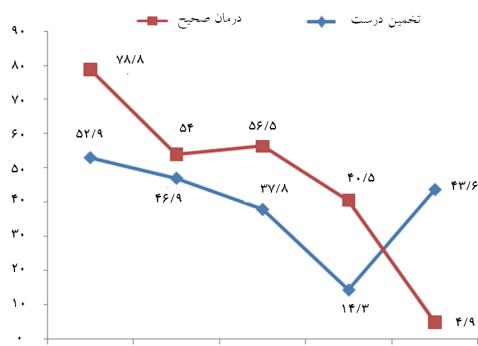
جدول-۱: مقایسه میانگین سابقه کار افراد بر حسب سال در گروه‌های مختلف بر اساس درستی یا نادرستی تخمین حجم خون و درمان پیشنهادی

میانگین سابقه کار شرکت‌کنندگان (سال)						گروه
سطح معنی‌داری	درمان پیشنهادی نادرست	درمان پیشنهادی درست	تخمین نادرست حجم خون	تخمین درست حجم خون	تخمین درست حجم خون	گروه
NS	۲/۲۹±۶/۸۲	۱/۷۸±۷/۴	۲/۸۷±۶/۸۴	۷/۴۶±۱/۵۷	۷/۴۶±۱/۵۷	A
NS	۲/۴۴±۸/۱۵	۲/۴۱±۱۰/۲۴	۲/۶۴±۱۰/۴۱	۱/۹۹±۷/۰۸	۱/۹۹±۷/۰۸	B
NS	۲/۶۴±۹/۰۱	۲/۶۶±۷/۲۲	۲/۵۱±۸/۹۷	۱/۸۶±۴/۸۳	۱/۸۶±۴/۸۳	C
NS	۳/۴۷±۹/۳۲	۰/۸۳±۲/۶۶	۲/۱۴±۶/۰۷	۰/۵۰±۳/۵۰	۰/۵۰±۳/۵۰	D
NS	۲/۰۴±۸/۲۷	۰±۲۰	۲/۹۹±۸/۰۲	۲/۷۶±۷/۹۱	۲/۷۶±۷/۹۱	E
NS	۱/۱۰±۸/۳۴	۱/۱۱±۷/۶۵	۱/۱۵±۸/۲۷	۱/۰۱±۷/۹۱	۱/۰۱±۷/۹۱	تمام گروه‌ها

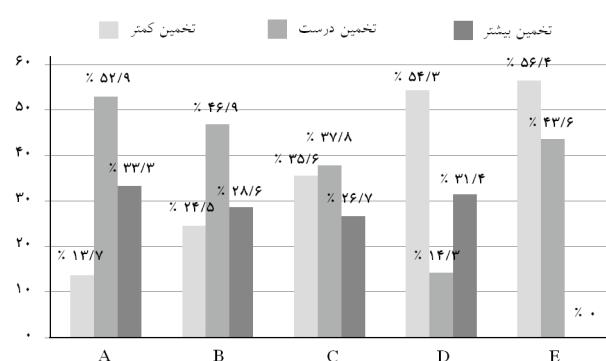
NS= $P > 0.05$

جدول-۲: بررسی فراوانی و درصد استفاده از سرم و فرآورده‌های خونی پیشنهادی در حجم‌های مختلف خونریزی

نام گروه	سرم رینگر	گلوبول فرمز فشرده	پلاسمای تازه بخ زده	پلاستیل	پلاکت	ترمال سالین	خون کامل	تعداد (%) هماکسل
A	۴۱(۸۴)	۳(۶)	۰	۰	۰	۶(۱۲)	۱(۲)	۰
B	۴۹(۹۸)	۱۳(۲۶)	۰	۰	۰	۵(۱۰)	۷(۱۴)	۵(۱۰)
C	۴۰(۸۷)	۳۱(۶۷)	۱(۲)	۴(۹)	۰	۹(۲۰)	۳(۷)	۶(۱۳)
D	۳۰(۸۸)	۲۴(۶۵)	۱(۲)	۲(۵)	۰	۵(۱۴)	۱۸(۴۹)	۴(۱۱)
E	۳۴(۸۷)	۲۵(۶۱)	۷(۱۷)	۲(۵)	۳(۷)	۸(۲۰)	۲۴(۵۹)	۰

نمودار-۲: مقایسه درصد تخمین درست، تخمین کمتر از حد و تخمین بیش از حد در حجم‌های خونریزی مختلف (محور عمودی درصد و محور افقی نام گروه‌ها را نشان می‌دهد).

نمودار-۱: بررسی درصد تخمین درست، تخمین کمتر از حد و تخمین بیش از حد در حجم‌های خونریزی مختلف (محور عمودی درصد و محور افقی نام گروه‌ها را نشان می‌دهد).

این آزمون بین انتخاب درمان صحیح و سابقه کار نیز ارتباط معنی داری را نشان داد (جدول ۱) فراوانی و درصد استفاده از سرم و فرآورده‌های خونی به تعکیک حجم خونریزی در جدول ۲ لیست شده است.

بحث

نتایج این مطالعه نشان داد که تخمین چشمی خونریزی در پرسنل بخش‌های زیمان ناکارآمد است، درستی این تخمین در مطالعه حاضر بین ۱۱ تا حدود ۵۰٪ بر اساس نوع شغل متفاوت بود، این نتیجه منطبق با نتایج سایر مطالعات انجام شده در سایر کشورها که

از میزان خونریزی نداشتند. همچنین بررسی نوع درمان تجویز شده و شغل نشان داد که ۷۵٪ متحصصین زنان، ۵۰/۹٪ رزیدنت‌ها، ۴۴/۸٪ از ماماهای، ۵۳/۸٪ پرستاران، ۲۵٪ دانشجویان پرستاری و ۷۸/۶۸ دانشجویان مامایی، ۴۰٪ درمان صحیح تجویز نمودند. آزمون دقیق Fisher's exact test نشان داد که در سطح $P < 0.05$ بین شغل شرکت‌کنندگان در مطالعه و درمان‌های صحیح ارتباط معنی داری وجود ندارد ($P > 0.05$). اگرچه میانگین سابقه کار افراد دارای تخمین صحیح در اکثر گروه‌ها نسبت به افراد دارای تخمین نادرست بیشتر بود (جدول ۱) اما آزمون Student's t-test نشان داد که بین تخمین صحیح و سابقه کار نیز ارتباط معنی داری وجود ندارد ($P > 0.05$).

همین مسئله در خصوص انتخاب درمان صحیح نیز مشاهده شد اما

مطالعات ذکر شده که تخمین چشمی بر پایه تجربیات فردی قبلی است^{۲۸-۳۰} توجه به این که افراد مورد مطالعه در این طرح در خصوص تخمین چشمی خونریزی آموزش ندیده بودند این تخمین ناکارآمد بود. یکی از نقاط قوت این مطالعه نسبت سایر مطالعه‌ها استفاده از خون کامل جهت ارزیابی و نیز پرداختن به وضعیت درمان بر اساس تخمین چشمی بود، که نشان داد علی‌رغم تخمین ناکارآمد، درمان‌های ارایه شده در حجم زیر ۲۰۰۰ میلی لیتر از وضعیت بهتری نسبت به تخمین چشمی برخوردار هستند هم‌چنان که در نمودار ۱ نشان داده شده است، به عبارت بهتر به نظر می‌رسد که پرسنل بخش زایمان از نظر شیوه درمان متعارف برای جایگزینی حجم و مایعات مناسب سطوح بالاتری از درمان را تجویز می‌کنند. اگرچه مایعات و خون تجویز شده با حجم خونریزی واقعی تناسب دارند اما از حد تخمین فرد فاصله دارند. مسئله عدم تناسب تخمین و درمان در حجم خونریزی ۲۵۰۰ میلی لیتر که فرد بیمار را در وضعیت بحرانی قرار نشان داده‌اند که میزان خطا در تخمین افراد آموزش ندیده بیشتر از پرسنل آموزش دیده است.^{۲۹} بنابراین پرداختن به این موضوع با توجه به اهمیت حیاتی آن ضروری است، با توجه به نبود چنین عنوانی در برنامه‌های آموزشی پرسنل شاغل در بخش زنان اعم از پزشکان، ماماهای و پرستاران، استفاده از پمفلت و یا سایر شیوه‌های آموزشی جهت پرسنل بخش‌های زایمانی به منظور بالا بردن سطوح تخمین پیشنهاد می‌شود. اگرچه مطالعه حاضر دارای محدودیت‌هایی از نظر عدم امکان بررسی ایستگاه‌های مختلف توسط یک فرد بود تا بتواند میزان درستی تخمین افراد را در حجم‌های مختلف بسنجد اما این مطالعه به عنوان یک مطالعه اولیه جهت بررسی درستی تخمین و نیز درمان بوده و در فاز دوم این طرح بررسی اثر آموزش بر روی تخمین و نیز درمان متتمرکز خواهد شد. تخمین چشمی میزان خونریزی در پرسنل بخش زنان نادرست بود. شغل و سابقه کار افراد اثیر بر روی صحت تخمین خونریزی ندارد. هم‌چنین درمان‌های ارایه شده با میزان خونریزی تخمین زده شده نیز متناسب نیستند. سپاسگزاری: این مطالعه حاصل قسمتی از نتایج طرح تحقیقاتی مصوب معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی مشهد به شماره ۸۹۷۶۶ می‌باشد. نویسنده مقاله از کلیه پرسنل بخش زنان که در این مطالعه همکاری نمودند، سپاسگزاری می‌نماید.

درستی این تخمین را در بخش‌های زایمان و یا وضعیت پیش بیمارستانی می‌سنجند می‌باشد^{۱۹-۲۲} در یک مطالعه در کشور استرالیا در خصوص بررسی تاثیر آموزش بر روی تخمین خونریزی در اورژانس پیش بیمارستانی مشخص شده که زمانی که خون بر روی سطوحی مانند فرش ریخته می‌شود کمتر از حد واقعی تخمین زده می‌شود در حالی که ریختن ۵۰۰ میلی لیتر خون بر روی لباس به طور معنی‌داری با تخمین بیشتر از حد واقعی همراه است. با توجه به این که در مطالعه ما نیز خون بر روی سطوح ریخته شده است این مسئله دور از انتظار نیست.^{۳۰} در این مطالعه نیز بین سابقه کار بالینی و مدارک علمی و سن دانشجویان و درستی تخمین ارتباط معنی‌داری مشاهده نشده که این یافته نیز همسو با یافته مطالعه ما می‌باشد. در مطالعه Razavi نیز مشخص شده است که در حجم‌های خون کمتر تمایل به تخمین کمتر از حد بیشتر است در حالی که حجم‌های بیشتر خونریزی با تخمین کمتر از واقعیت هستند، در این مطالعه عنوان شده است که پرداختن به سطح پوشیده از خون نسبت به حجم خونریزی کارآمد در است.^{۳۱} با توجه به استفاده از خون کامل به تنهایی جهت بررسی و عدم وجود سایر مایعات پیرامون نظری مایع آمنیون، مدفوع و غیره تخمین چشمی در مطالعه حاضر پایین بودن میزان تخمین قابل تأمل است چرا که تخمین خونریزی زمانی که حجم زیادی از مایع آمنیوتیک یا مدفوع در اطراف وجود دارد که عمولاً بر بالین بیمار این گونه است ناکارآمدتر است.^{۳۲} در یک مطالعه در بخش زایمان برای بالا بردن توان تخمین با انجام یک برنامه چند ایستگاهی با استفاده از مواد غذایی رنگی (مثل آب انار) و حجم‌های متفاوت (۵۰ تا ۴۰۰۰ میلی‌متر) نشان داد که تخمین افراد نسبت به حجم کاملاً نامتناسب است و با افزایش حجم، میزان اشتباه در تخمین افزایش می‌باشد. این موضوع در حجم‌های بیشتر از ۱۰۰۰ میلی‌لیتر محسوس تر بود^{۳۳} نتایج مطالعه ما نشان داد که در حجم‌های کمتر از ۲۰۰۰ میلی‌لیتر بین ۲۶/۷ تا ۳۳/۳ درصد با تخمین بیشتر از حد واقعی همراه است. این مسئله نیز ممکن است عوارض زیادی از جهت دادن حجم زیاد مایعات غیر ضروری و یا تزریق خون تابه‌جا که خود دارای خطراتی از جهت عوارض انتقال خون مانند واکنش‌های حین تزریق و نیز رسک انتقال عفونت می‌باشد^{۱۵} از دیگر عوارض تخمین بیش از حد واقعی انجام کراس‌مج غیر ضروری، صرف وقت و هزینه بیش تر برای بیمار و پرشک را در پی دارد.^{۳۷} در

References

- Rath WH. Postpartum hemorrhage: update on problems of definitions and diagnosis. *Acta Obstet Gynecol Scand* 2011;90(5):421-8.
- Duthie SJ, Ven D, Yung GL, Guang DZ, Chan SY, Ma HK. Discrepancy between laboratory determination and visual estimation of blood loss during normal delivery. *Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol* 1991;38(2):119-24.
- Berg CJ, Atrash HK, Koonin LM, Tucker M. Pregnancy-related mortality in United States, 1987-1990. *Obstet Gynecol* 1996;88(2):161-67.
- Salanave B, Bouvier-Colle MH, Varnoux N, Alexander S, Macfarlane A. Classification differences and maternal mortality: a European study. MOPS Group. MOthers' Mortality and Severe morbidity. *Int J Epidemiol* 1999;28(1):64-9.
- Alexander S, Wildman K, Zhang W, Langer M, Vutuc C, Lindmark G. Maternal health outcomes in Europe. *Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol* 2003;111 Suppl 1:S78-87.
- Zhang WH, Alexander S, Bouvier-Colle MH, Macfarlane A; MOPS-B Group. Incidence of severe pre-eclampsia, postpartum haemorrhage and sepsis as a surrogate marker for severe maternal morbidity in a European population-based study: the MOPS-B survey. *BJOG* 2005;112(1):89-96.
- Conreux F, Granry JC, Poirier N, Antigny JF, Viguer JP. Sheehan's syndrome: a recurrent obstetrical complication. *Ann Fr Anesth Reanim* 1999;18(4):430-5.
- Sert M, Tetiker T, Kirim S, Kocak M. Clinical report of 28 patients with Sheehan's syndrome. *Endocr J* 2003;50(3):297-301.
- Schorn MN. Measurement of blood loss: review of the literature. *J Midwifery Womens Health* 2010;55(1):20-7.
- Bhau U, Koul I. Recent Advances in the Management of Postpartum Hemorrhage. *JK SCIENCE* 2008;10(4):163-5.
- Combs CA, Murphy EL, Laros RK Jr. Factors associated with postpartum hemorrhage with vaginal birth. *Obstet Gynecol* 1991;77(1):69-76.
- Bellad MB, Laxmi BV, Goudar SS, Ashwath Kumar. Standardized visual estimation of blood loss during vaginal delivery with its correlation hematocrit changes. *South Asia Federation Obstetr Gynaecol* 2009;1(1):29-34.
- Hofmeyr GJ, Mohlala BK. Hypovolaemic shock. *Best Pract Res Clin Obstet Gynaecol* 2001;15(4):645-62.
- Little RA, Kirkman E, Driscoll P, Hanson J, Mackway-Jones K. Preventable deaths after injury: why are the traditional 'vital' signs poor indicators of blood loss? *J Accid Emerg Med* 1995;12(1):1-14.
- Ekeroma AJ, Ansari A, Stirrat GM. Blood transfusion in obstetrics and gynaecology. *Br J Obstet Gynaecol* 1997;104(3):278-84.
- Al Kadri HM, Al Anazi BK, Tamim HM. Visual estimation versus gravimetric measurement of postpartum blood loss: a prospective cohort study. *Arch Gynecol Obstet* 2011;283(6):1207-13.
- Patel A, Goudar SS, Geller SE, Kodkany BS, Edlavitch SA, Wagh K, et al. Drape estimation vs. visual assessment for estimating postpartum hemorrhage. *Int J Gynaecol Obstet* 2006;93(3):220-4.
- Bose P, Regan F, Paterson-Brown S. Improving the accuracy of estimated blood loss at obstetric haemorrhage using clinical reconstructions. *BJOG* 2006;113(8):919-24.
- Newton M, Mosey LM, Egli GE, Gifford WB, Hull CT. Blood loss during and immediately after delivery. *Obstet Gynecol* 1961;17(1):9-18.
- Benchimol M, Gondry J, Mention JE, Gagneur O, Boulanger JC. Role of misoprostol in the delivery outcome. *J Gynecol Obstet Biol Reprod (Paris)* 2001;30(6):576-83.
- Tall G, Wise D, Grove P, Wilkinson C. The accuracy of external blood loss estimation by ambulance and hospital personnel. *Emerg Med (Fremantle)* 2003;15(4):318-21.
- Beer HL, Duvvi S, Webb CJ, Tandon S. Blood loss estimation in epistaxis scenarios. *J Laryngol Otol* 2005;119(1):16-8.
- Williams B, Boyle M. Estimation of external blood loss by paramedics: is there any point? *Prehosp Disaster Med* 2007;22(6):502-6.
- Razvi K, Chua S, Arulkumaran S, Ratnam SS. A comparison between visual estimation and laboratory determination of blood loss during the third stage of labour. *Aust N Z J Obstet Gynaecol* 1996;36(2):152-4.
- Lyndon A, Miller S, Huwe V, Rosen M, Lagrew D, Dailey P, et al. Blood loss: Clinical techniques for ongoing quantitative measurement. California Maternal Quality Care Collaborative (CMQCC). [Internet] 2010 [cited 2012 Apr 15]; Available from: <http://www.cmqcc.org/resources/916/download>
- Patel A, Walia R, Patel D. Blood loss: Accuracy of visual estimation. [Internet] 2006 [cited 2012 Apr 15]; Available from: http://www.sapienspublishing.com/pph_pdf/PPH-Chap-06.pdf
- Stansby D. ABO incompatible transfusions: experience from the UK Serious Hazards of Transfusion (SHOT) scheme Transfusions ABO incompatible. *Transfus Clin Biol* 2005;12(5):385-8.
- Dildy GA 3rd, Paine AR, George NC, Velasco C. Estimating blood loss: can teaching significantly improve visual estimation? *Obstet Gynecol* 2004;104(3):601-6.
- Luegenbiehl DL. Improving visual estimation of blood volume on peripads. *MCN Am J Matern Child Nurs* 1997;22(6):294-8.
- Moscati R, Billittier AJ, Marshall B, Fincher M, Jehle D, Braen GR. Blood loss estimation by out-of-hospital emergency care providers. *Prehosp Emerg Care* 1999;3(3):239-42.

Visual estimation of post partum hemorrhage and its treatment

Farideh Akhlaghi M.D.^{1*}
Vida Taghipour Bazargani
M.D.²
Jamshid Jamali M.Sc.³

1- Department of Obstetrics &
Gynecology, Women Health
Research Center, Faculty of
Medicine, Mashhad University of
Medical Sciences, Mashhad, Iran.
2- Department of Obstetrics &
Gynecology, Faculty of Medicine,
Mashhad University of Medical
Sciences, Mashhad, Iran.
3- Department of Biostatistics,
Deputy of Researches, Mashhad
University of Medical Sciences,
Mashhad, Iran.

Abstract

Received: January 07, 2012 Accepted: April 21, 2012

Background: Postpartum hemorrhage is a leading cause of maternal morbidity and mortality that is preventable by appropriate estimation of blood loss and its treatment. This study was undertaken to evaluate the accuracy of visual estimation of postpartum hemorrhage by clinicians and co worker who work in the obstetrics department.

Methods: In this descriptive observational study, 199 educational/clinical personnel participated who worked in the obstetrics department of 3 training hospital in Mashhad in 2010. First characteristic of their occupation, educational and period of work experience recorded. Then scenes similar of postpartum hemorrhage were rebuilt by using of expired whole blood in five different volume (500, 1000, 1500, 2000, 2500, 3000 cc). Participants looked each scenes and estimated volume and necessary treatment and record in forms. Data were analyzed by SPSS software version 12 and fisher and student tests and relation between accurate volume of hemorrhage and estimated volume and treatment, occupation and experience of participants were determined.

Results: Accuracy visual estimation of blood loss in different volume of postpartum hemorrhage was between 14.3% to 52%. There was no significant association between the position of the participants and accuracy of their estimation and proposed treatments. There was no association between the staffs' work experience and accuracy of their estimation.

Conclusion: Visual estimation of blood loss was not accurate in the majority of participants. For prevention of maternal morbidity and mortality education is necessary that to be skilled for accurate estimation of blood loss.

Keywords: blood loss, treatment of hemorrhage, visual estimation.

* Corresponding author: Women Health Research Center, Emam Reza Hospital, Ebne Sina St., Mashhad, Iran.
Tel: +98- 511- 2231444
E-mail: akhlaghif@mums.ac.ir